

Taierile de rodire la vita de vie

Descriere imagine:

Chiar si dupa incheierea recoltarii strugurilor si apropierea iernii, in viticultura inca nu este timp de odihna, vita de vie - planta delicata, avand nevoie in continuare de ingrijire.

Taierile la vita de vie s-au practicat din cele mai vechi timpuri. Necesitatea taierilor deriva din faptul ca vita de vie prezinta caracteristici de liana. Lasata în stare libera, sub influenta p olaritatii, vita de vie are tendinta de a-si ridica anual vegetatia spre vârful, degarnisindu-se la baza.

La executarea taierilor trebuie sa se tina cont de o serie de principii teoretice care deriva din particularitatile biologice ale vitei de vie:

? vita de vie rodeste pe coarde anuale situate pe lemn de doi ani si pe copili vigurosi. De la aceasta regula fac exceptie hibridii producatori directi la care coardele anuale sunt purtatoare de rod indiferent daca sunt plasate pe lemn de doi ani sau pe lemn multianual;

? fertilitatea coardelor anuale este diferita în functie de dimensiunile acestora. Coardele cele mai fertile sunt cele cu diametrul cuprins între 7 si 14 mm, în timp ce coardele subdimensionate (firave) si cele supradimensionate (buiace) au o fertilitate mai scazuta;

? vita de vie are tendinta de a se degarnisi la baza, formând cresterile vegetative la extremitatea bratelor sau a cordoanelor. Aceasta tendinta trebuie combatuta prin taiere sau în cazul taierilor de formare, e xploatata în favoarea cresterii vitelor;

? mugurii purtatori de rod au o distributie diferita pe traiectul coardei în functie de particularitatile biologice ale soiului, conditiile climatice din timpul diferentierii mugurale, forma de conducere a vitei de vie si pozitiile de dirijare ale coardelor. La taiere se urmareste sa se lase acele portiuni de coarda la care fertilitatea este maxima.

Taierile de rodire se executa în perioada de repaus fiziologic al vitei de vie, de la caderea frunzelor si pânna la reluarea vegetatiei în primavara, moment marcat prin fenofaza plânsului. Momentul începerii taierilor în acest interval depinde de zona de cultura a vitei de vie, forma de cultura (protejata, s emiprotejata sau neprotejata), relieful si expozitia terenului si rezistenta la ger a soiului.

Este recomandat ca taierile sa fie executate spre sfârșitul iernii - începutul primaverii, când a trecut pericolul unor temperaturi de -15, -17°C, care ar putea provoca pierderi de muguri.

Daca din diferite motive, taierea nu a putut fi executata în perioada optima si vita a început sa în mugureasca, lucrarea se întrerupe si se va relua la sfârșitul dezmuguritului.

Înainte de taiere se face controlul viabilitatii mugurilor si se stabilesc procentual pierderile. În acest scop se iau probe medii, formate din coarde de grosime mijlocie. Probele trebuie sa fie reprezentative si se recolteaza pe parcele, soiuri si forme de relief. Coardele recoltate de pe 0,5-5% din butucii unei parcele se leaga în pachete de 50-100 bucati, se eticheteaza si se aduc în încaperi la temperatura de 20-24°C. Coardele se pun în apa folosind galeti de plastic sau emailate. Determinarea viabilitatii mugurilor se face astfel:

Mugurii se sectioneaza longitudinal începând de la baza coardei spre vârș. Sectionarea se face cu ajutorul bricegelor sau lamelor bine ascutite. Examinarea mugurilor sectionati se face vizual, mugurii care prezinta în sectiune o culoare verde specifica sunt vii, iar cei care au culoare maronie închisa sau neagra sunt morti.

Tinând cont de pierderile de muguri calculate se va stabili sarcina de muguri pe butuc si la hectar. Prin sarcina de muguri (ochi) se înțelege numarul de muguri care se lasa la taierea de rodire. Acest numar se poate raporta la hectar, la butuc, la m².

La stabilirea sarcinii de muguri pe lângă procentul ochilor pieriti se mai tine seama si de alti factori cum ar fi: recolta de struguri ce trebuie obtinuta în kg/ha, indicele relativ de productivitate al soiului respectiv, numarul real de butuci la ha, eventualele pierderi care ar mai putea apare în plantatie.

O încarcatura prea mare de muguri pe butuc duce la cresterea numarului de inflorescente si struguri, dar acestea ramân mici si au continut scazut de zahar. Pe de alta parte încarcaturile exagerate de muguri duc la creșteri vegetative slabe, iar lemnul anual nu se matureaza bine existând riscul degerarii acestuia.

În cazul unei încarcaturi prea mici pe lângă faptul ca productia obtinuta este mica, creșterile anuale sunt foarte viguroase, coardele anuale devin supradimensionate, iar diferentierea mugurilor de rod este stânjenita.

În cadrul aceluiasi tip de taiere, la acelasi soi, taierea de rodire se face diferit de la butuc la butuc. A ajuns în fata butucului, viticultorul îl examineaza apreciindu-i vigoarea dupa numarul si lungimea coardelor de un an corelata cu numarul elementelor de rod lasate în anul precedent.

Daca coardele anuale au dimensiuni specifice soiului si numarul ochilor care nu au pornit în crestere este sub 10%, pe butuc se lasa sarcina medie de ochi stabilita prin calcul pentru parcela respectiva. Daca coardele anuale au dimensiuni mai mari decât normale, înseamna ca butucul respectiv suporta o în

carcatura mai mare decât cea calculată, dimpotrivă dacă coardele anuale sunt subdimensionate, butucului respectiv i se va atribui o încărcatură de muguri mai mică decât cea calculată.

După ce viticultorul s-a decis asupra vigoriei butucului și a sarcinii de ochi pe care i-o va lăsa, se trece la executarea efectivă a tăierii. Mai întâi se va efectua copcitul tăind ras, cu briceagul, rădăcinile superioare, cele date din altoi și dacă este cazul lastarii date din portaltoi. În continuare se va scutura butucul de frunze și pământ, după care se aleg coardele destinate formării elementelor de rodire (coarde, cordite, cepi).

Coardele alese se curăță de copili și de cărcei după care se scurtează la lungimea dorită. Coardele destinate formării elementelor de rodire trebuie să aibă lungime și grosime medie și să fie situate pe lemn de doi ani. De regulă elementele de rodire se lăsa pe cepii de înlocuire de anul trecut cât mai aproape de scaunul butucului.

În cazul când nu se găsesc coarde suficiente pe cepii de înlocuire se vor lăsa și coardele date direct din butuc, deoarece în cele mai multe cazuri, aceste coarde numai aparent pornesc din lemnul multianual, ele având la bază o porțiune de lemn bianual de câțiva milimetri.

Coardele supradimensionate (lăcome) nu sunt indicate pentru formarea elementelor de rodire, deoarece au o fertilitate redusă.

După alegerea coardelor necesare rodirii se vor alege coardele pentru cepii de înlocuire. Acestea este de preferat să fie plasate pe cepii de înlocuire de anul trecut sub coardele de rod sau pe lemnul multianual.

Coardele alese se scurtează la 2-3 muguri. Numărul cepilor de înlocuire trebuie să fie egal cu cel al coardelor de rod sau în cel mai rău caz la un cep de înlocuire să-i revină două coarde de rod. În continuare se vor îndepărta de pe butuc restul de coarde, uscăturile, porțiunile mortificate și scoarta exfoliată.

Pentru a evita ruperea coardelor cu ocazia altor lucrări, acestea se vor dirija printre sârmele spalierului. În vederea ușurării degajării terenului de coardele tăiate, muncitorii de pe două rânduri apropiate vor lucra pe același interval. În felul acesta jumătate din intervale vor rămâne curate.

Articol publicat în revista Ferma nr. 1(33)/2005

Alin Dobrei